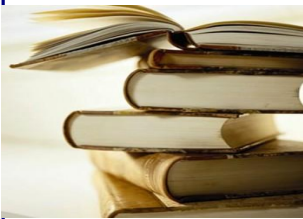

Дитяча служба новин гімназії «Ерудит» міста Києва

Читайте у номері

- ♦ Дань пам'яті
- ♦ Діти 21 століття шанують ветеранів ВВійни
- ♦ Моя прабабуся - ветеран
- ♦ Мій прадідусь - моя гордість
- ♦ Конкурс "Клас року"
- ♦ Гімназійна весна
- ♦ Рідна гімназія
- ♦ Незабутня подорож
- ♦ Мій найкращий янгол
- ♦ Бути людиною...
- ♦ Питаю я вас...
- ♦ Поезія Калініної Олени
- ♦ Літо
- ♦ Постановка п'єси Б. Ш. у "Пігмаліон"

Кожну хвилину чутно постріл,
І знову ллється чиясь кров.
Людей багато помирає,
Проте ведеться битва знов.
І кожна мати свого сина
На битву слізно відправляє.
Усі ідуть служити Вітчизні,
Хоч ризик є втратити життя.

Боронять рідну Батьківщину,
Бо рідна це ж для них земля.
І через це так швидко гинуть
У багатьох своїх боях.

Не йде по вулиці дитина,
Не чутно лагідних пісень.
Повсюди постріли гарматні
І куль політ вночі та вдень.
Немає пташок, що співають,
Бо в сіре небо піднялись.
Зірки вночі вже не палають

Яскраво, як давно колись.
Але хоч дні всі йшли нешвидко,
І кожний повен був тривоги.
Та дочекалися солдати
Такої бажаної Перемоги!

Калініна Олена, 9 клас

Дань пам'яті

ГІМНАЗИСТ-ПАТРІОТ

З кожним роком Велика Вітчизняна війна віддаляється від нас усе далі і далі. І залишилося тих, хто боронив нашу свободу і незалежність, зовсім мало.

Я народилася у щасливий, мирний час, але я багато чула про війну, адже горе і біда не обійшли стороною і моїх рідних і близьких.

У мене прадід - ветеран війни. Він воював всю війну і дійшов до Берліна. Правда, він не любить говорити і розповідати про війну. Дуже багато болю і горя він бачив. Дуже багато втратив друзів на фронті.

Від першого і до останнього дня не легкими дорогами війни пройшов мій прадід. Чого тільки не зазнав за довгі роки Великої Вітчизняної молодий і необстріляний борець! Голод, холод, нищівне бомбардування, поранення, полон, повернення додому і повернення... але уже знову на фронт. Не думав і не сподівався, що дійде до переможного кінця війни, побуває на Параді Перемоги в Берліні, буде поранений.

Війна залишила у пам'яті фронтовика незгладимий слід. Про війну згадує, як про чорне, страшне, потворне страхіття, яке знищило десятки мільйонів безневинних жертв.

Дні, місяці, чотири довгих роки дивилася в його очі смерть. Але солдат не відводив погляду. Вона була йому не

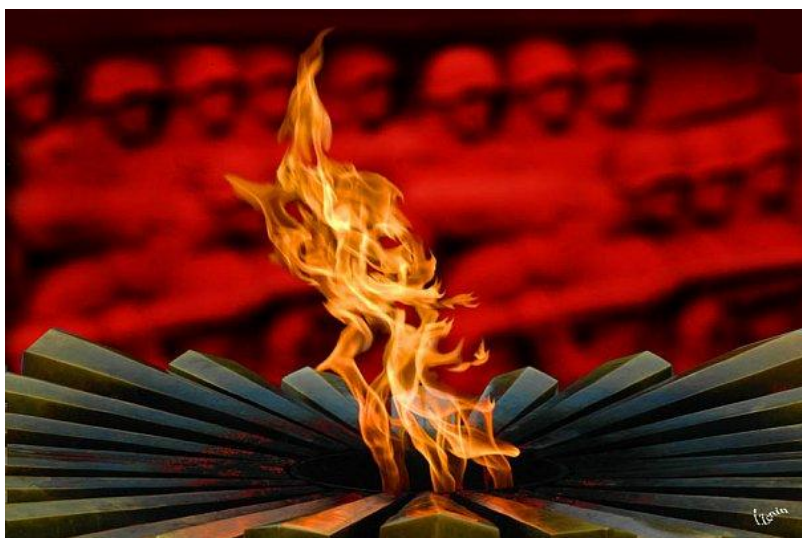
**ДІТИ 21 СТОЛІТТЯ
ШАНУЮТЬ ВЕТЕРАНІВ
В ВІЙНИ**

страшна. Страшніше і болючіше було дивитися на розорені села і міста, на голодуючих і виснажених дітлахів, на змучених і втомлених жінок. Війна постукала в кожен будинок і принесла біду: матері втратили своїх синів, дружини - чоловіків, діти - батьків і матерів. Зараз живемо ми під мирним небом, але завжди будемо пам'ятати, якою ціною здобули люди цей світ.

Ми діти 21 століття. І ми повинні берегти вете-

ранів, тому що їх залишається все менше. Я бажаю всім ветеранам здоров'я, щастя і удачі! Я дуже пи-

шаюся своїм прадідом. Бажаю йому міцного здоров'я та довгих років життя!
Михайлець Катерина, 9 клас

ГІМНАЗИСТ-ПАТРИОТ

I was told about the years of the war by my great-grandmother Kateryna Ananiivna Zimchuk.

When the war started my granny was 12. She had to live under the fascist occupation for more than two years. She managed to avoid being sent for work to Germany by a miracle twice. Last time my granny escaped at night during their crossing to the railway station, she ranged forest for a long

time until she came back home .

Granny told me about the atrocities which fascists did in our native land. In the winter of 1943 they burnt the whole village Lobachiv, a lot of the inhabitants were burnt in the church, the rest of them were transported to Volodarka. The fascists dug out a big pit at the school, then they shot down the adults and the children. Some of the captive were only wounded therefore the groans were heard from the pit.

After the war my granny worked for a long time. She is the veteran of labour and the veteran of war. Her labour experience is 55 years.

**Моя прабабуся -
ВЕТЕРАН**

My granny was awarded with Motherland Defender Medal and some medals more .

Yaroslav Pavluk, Form 10

My great-grandfather Borys Mykolayovych Bykhovets was born on the 19th of August in 1919 in Konotop in Sumy region. Some time later his family moved to Khmilnyk in Vinnytsya region where they lived all the years.

At the age of 17 my great-grandfather went to Kyiv where he started to work.

In 1939 he was called up to military service and after that he took part in the Finnish War.

In 1941 my great-grandfather did to the front. He was a tankman and placed himself at the head of a tank crew.

In 1942 my great-grandfather was wounded and was sent to hospital in Serpu-

khiv. After rehabilitation he couldn't be a tankman because his left arm was contused. He began to recon-

**Мій прадідусь -
МОЯ ГОРДІСТЬ**

noitre. The surname of Bykhovets was changed every

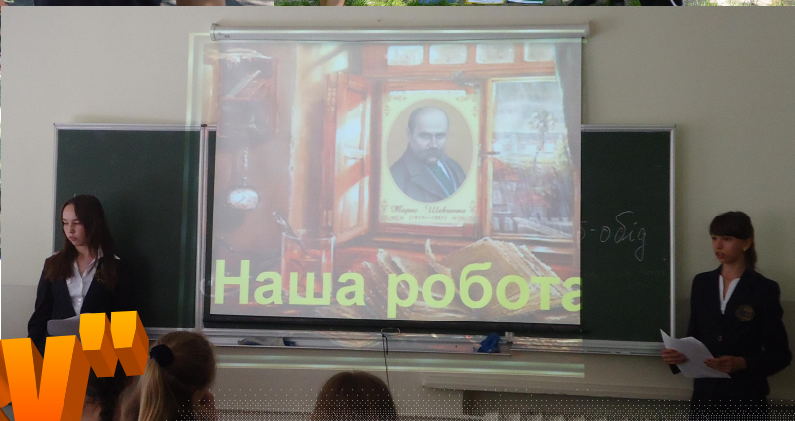
time therefore my family got the surname of Semenov.

In 1944 my great-grandfather was demobilized because of his state of health. In 1978 he died but memory about him is still alive. He left for us cultural heritage – his own book about that war “The green Oak”.

For his service in battle my great-grandfather was awarded with two Orders of the Red Star and medals which he got every year for each anniversary of the victory.

Michael Kozemko, Form 10

ГІМНАЗІЙНЕ СЬОГОДЕННЯ

**КОНКУРС
"Клас року"**

ГІМНАЗІЙНЕ СЬОГОДЕННЯ

At the end of the second term every year we organize the contest “The Class of the Year” in our gymnasium.

The pupils of each form get a special task and do it showing their creativity and enthusiasm.

This year we have done the project about cinema. It was very interesting to explore the history of cinematograph.

We touched every aspect of the theme and became quite experienced in this sphere of culture.

We filmed a story about our class gathering a lot of material from the first year of studying in our gymnasium to the current one. The most amazing moments were chosen and the film was a success.

In the end we wrote the verses and set them to the melody of the song “We Believe in Love” sung by Svitlana Tarabarova:

Refrain: We believe in success
Of a family,
We’ve believed in the best
Class family since that time

КОНКУРС "Клас року"

We met here in school,
Realised it was cool,
So we’re born five years ago!

1) We were born in Erudite
2) You can state
On a September morning
The sky isn’t clear every day,

To continue our successful learning
A lot of clouds cry
Of all subjects
And you forget to smile
We’ll need in our lives
But God helps us

To become wealthy and wise.
And we successfully fly!
Refrain ...
We believe in success, we are best
We believe in a class – in all us,
We believe in success, we are best!
Look! We all are friendly!
You can see we ‘re getting along- you and me,
I wish somebody else tried to be like we, like we!
Refrain ...

Julia Oschepkova, form 10

ГІМНАЗІЙНЕ СЬОГОДЕННЯ

Гімназійна весна

ПРОБИ ПЕРА

Рідна гімназія

Рідна школа - другий дім,
Стала рідною нам всім.
Зветься школа „Ерудит”!
Дуже гордо це звучить.

Тут англійську ми вивчаєм,
Різні пісні ми співаєм.
Математику у нас
Любить весь наш 6 клас.

Рідну мову мелодійну
Ми вивчаємо постійно.
Виставки, концерти, свята...
Ми проводим їх багато.

Любим наших учителів,
Дякуємо ми щиро їм.
Рідна школа „Ерудит”!
Дуже гордо це звучить.

Корень Дарья, 6-А клас

РОЗВИНЕНИЙ ГІМНАЗИСТ

на місце, ми пройшли 5 км і розташувалися у нашому таборі «Скеля Барса».

Хлопці назбирали хмиз, принесли дерев'яні колоди та зробили каре. Дівчата розкладали харчі й допо-

Незабутня подорож

магали

керівникам. Після розта-

У кінці березня Лариса Олексіївна запропонувала піти в турпохід під назвою «Козацькими шляхами». Погодилися діти з нашого класу, і ще приблизно двадцять із інших.

Вранці 30 березня ми всі зібралися на лівому березі Дніпра в парку «Перемоги» біля монументу. Ми сіли в автобус і мандрували аж до Черкаської області.

Приїхавши

шування нас скликали на лінійку, приурочену відкриттю сезону турпоходів. Це було незабутньо.

РОЗВИНЕНИЙ ГІМНАЗИСТ

Таким чином ми провели повні чотири дні подорожі разом із друзями. Це було прекрасно. Раджу і вам приєднуватись до нашої групи в наступному турпоході!

*Гончаренко Роксолана,
6 - А клас*

ЛЮБЛЯЧИЙ ГІМНАЗИСТ

Мій найкращий янгол

А ви ніколи не задумувалися, хто ж такі янголи? Усі ми уявляємо їх як людей із білосніжними крилами. Проте, я вважаю, що янголи - це наші рідні матусі.

Ненька завжди за нас хвилюється. І якщо взимку вона закутує вас у сто кожусків, це не означає, що мама хоче виставити тебе на посміховисько чи щось таке. Вона просто-напросто піклується про тебе, весь час повторюючи: "А ти не застудишся?"; "Будь обережним на дорозі!"

Недарма кажуть: "У дитини заболить пальчик, а у мати - серце".

Ще недавно наші батьки на перервах грали у квача і просто спілкувалися. Але зараз триває доба технологій, коли замість погуляти, ми сидимо носом у комп'ютерах і те-

лефонах. Згадайте, як давно ви підходили до своєї матусі і просто говорили з нею? Коли в останній раз казали їй теплі слова?

Мама - це янгол-охоронець у вигляді людини. Ви повинні любити її, незважаючи на зовнішність і вік, люби її такою, яка вона є

Смірнова Юлія, 6-Б клас

День Матері**Мій янгол**

Мій янгол, який мене завжди підтримує, оберігає та виправляє мої помилки це звичайно ж мама. Мені здається, що

у кожної дитини на землі мама - це його янгол, бо ніхто, як мама не може так підтримати, допомогти та заспокоїти. Моя мама завжди може дати мені гарну пораду та допомогти й у навчанні, і в повсякденних моїх проблемах.

Я можу рівнятися на свою маму, тому що вона в мене кмітлива, розумна, гарна та досконала в усьому. У мене сама краща та сама любляча мама!

Соловей Марія, 6-Б клас

ЛЮБЛЯЧИЙ ГІМНАЗИСТ

Мої найкращі янголи - це батьки.

Тато та мама приводять дитину у світ та виховують її від самого народження, піклуються про її матеріальне та духовне благополуччя до досягнення нею повноліття, що згодом накладає ряд етичних і суспільних зобов'язань дорослого сина чи доньки по відношенню до своїх батьків. Так, наприклад, це знаходить чітке вираження у четвертій заповіді християнського віровчення — *Шануй свого батька та матір*.

Роль батьків по відношенню до дитини має складний та глибокий характер і коливається в залежності від культури, релігії та народу. Батьки, як вихователі, несуть теж відповідальність

за поведінку своєї дитини в суспільстві. Таким чином етичні норми батьківської опіки та виховання дитини лежать в основі благополуччя та поведінки кожної особи як і суспільства загалом.

Мої батьки завжди мене підтримують, захищають, розуміють. Вони мене навчили всьому тому, що я зараз умію. Я їх дуже люблю та пишаюся ними!!!

Є така гіпотеза, яка свідчить, що янголів не існує.

Вони існують!!! Просто на Землі їх називають “батьки”.

Сандуляк Артем, 6-Б клас

**День Матері
Рік Батька**

ПРОБИ ПЕРА

Я хотіла би бути . . . людиною

Якби нас питали вищі сили, ким ми хочемо бути, я відповіла б, що хочу бути людиною.

Чому саме людиною? Мабуть, тому що бути людиною – це найбільше щастя. Людина найрозумніша, найдосконаліша істота, яка протягом свого життя ще більше може вдосконалюватися, пізнавати сенс буття, відкривати якісь істини, творити добро, допомагати іншим. Людина здатна робити корисні справи, співчувати, а головне – любити. Ось що в першу чергу відрізняє її від інших істот.

Яке щастя бути людиною, любити навколишній світ і палко когось кохати. Бути людиною – це любити навколишній світ і цінувати те, що у нас є.

Рибальченко А, 10 клас

Людина

Людина й справді - найкраще творіння на землі.

Коли створювали людину, то наділили її розумом, свободою вибору та багато чим іншим. Найцікавіше те, що наділені цим були не тварини, не птахи, а саме люди. Мабуть, заздалегідь розраховували, що людина буде правити світом.

Людина - це вища істота, яка

за багато років пристосувалася до умов цього світу. Вона збудувала будинки, села, міста, тобто облаштувала все для свого прийняттого існування. Досягненням людини немає меж. Не тільки матеріальним а

й духовним. Люди з кожним роком усе більш детальніше досліджують світ. Людина має цікавість - і завжди буде хотіти дізнатись більше.

БУТИ ЛЮДИНОЮ - ВЕЛИКА ЧЕСТЬ!

ПРОБИ ПЕРА

Питаю я вас...

Питаю я вас, розумнії люди,
Як довго це буде тривати в житті?
Як довго свавілля в нас буде, покиди?
Як довго терпіємо фальші оті?

Благаю я вас, коли ще не пізно,
Коли ми ще маєм бажану надію,
Встань, заперечуй, тримайся так грізно,
Щоб всі побачили волю і мрію.

А ми будем разом із народом іти,
Ми разом відстоємо наші права.
До правди, до волі нам треба пройти,

Бо є наша думка - спільна одна.

За розум, за працю, за кращі часи,
За погляд, за думку, за мрію.
Ми будемо стрімко йти до мети,
За людську долю боротись посмію!

Рибальченко А., 10 клас

ПРОБИ ПЕРА**Квіти**

Квіти всі чудові:
Білі, жовті й пурпурові...
Є ромашки, є тюльпани
Усі ростуть вони, як панни.
Цвітуть півонії й дзвіночки,
Зелен-зелені в них листочки.
Із ніжних пелюсток троянди
Прикраси вийдуть і гірлянди.
Червоні, жовті, сині й білі –
Які ж вони усі красиві!

Вечір

Сонце погасає. Вечоріє.
Вітер повіва. Темніє.
Туман з'являється. Усе мліє...
Сонячний захід. Небо червоніє.
Час іде та йде. Уже сутеніє.

Трава після дощу. Повітря духмяніє.
На небі місяць яскравіє.
Приходить ніч, усе темніє.

Ліс

Цей ліс чудесний та прекрасний
У фарбах самоцвіту.
На нього сонце сяє ясне,
Яке буває літом.
А після дощичку дрібного –
Веселка вийде кольорова.
За допомогою тих барв
Вона така чудова.
А квіти лісові
Наділені нектаром.
Тож бджілки зберуть мед
Солодкий незабаром.

Калініна Олена, 9 клас

ПРОБИ ПЕРА

Літо

Літо - це пора року, яке радує своїми барвами, різноманітними квітами. Літо-строкатий сезон! Найбільше, звичайно, літньої пори зелених фарб. Трава зелена, листя на деревах і кущах теж зелені!

Але не однією зеленню яскраве літо. Небо в літню пору - яскраво-блакитне. Фарби світанку - ніжно-червоні. Захід переливається багатьма відтінками: червоним, рожевим, бузковим. Але вже в літню грозу небо показується зовсім в іншому вигляді! Наповзають сизі хмари, наливаються чорнотою, а блискучі блискавки прорізають простір.

Безліч фарб дарують літу квіти: червоні троянди, білі ромашки з жовтою серединкою, помаранчеві садові лілії,

фіолетові дзвіночки, пурпурні мальви. Сторінки не вистачить, щоб перерахувати всі чудові літні квіти! А з зелені визирають літні плоди, овочі та фрукти. Це яскраві абрикоси, смугасті кавуни, яскраво-червоні помідори, жовтуваті груші, червонощокі яблука! Ці дари природи теж по-своєму розфарбовують літо.

Літо - барвиста пора, і навіть не тому, що влітку можна бачити навколо безліч різноманітних квітів. Не в строкатості справа. Просто літо щедре та різне саме по собі. У нього багато різних сторін, дарів, секретів, а тому й багато фарб. Їх усі хочеться побачити, хочеться насолодитися ними, поки літо ще не закінчилося.

Морозова Анастасія, 6-Б клас

Літо - барвиста пора

ТАЛАНОВИТІ ГІМНАЗИСТИ

Постановка
п'єси Бернарда
Шоу «Пігмаліон»

Від редакторів газети: якщо вам цікава наша газета, із радістю вислухаємо ваші пропозиції щодо введення нових рубрик, а також власні погляди на життя, посприємо реалізації ваших творчих здібностей.

Засновник та
видавець
газети:

гімназія
«Ерудит»
м.Київ

Колектив редакції:

Гол. редактор, коректор: Андрієнко С.В.
Помічники редактора: Конопля Т.Г.,
Коземко Е.В., Луньова І.В.
(Газета на правах інформаційного бюлетеня)

Голови рубрик: Стрілець Анастасія, 8 кл., Комісарчук Юлія, 8 кл., Сухіна Єлизавета, 8 кл., Гончаренко Р. 6-А кл., Востряков І. 6-Б кл..

Наша адреса:

м.Київ, вул. Тупікова, 27
тел. (044) 401-10-61
E-mail:erudit-times@ukr.net
www.erudite-gim.at.ua

Віддруковано на підприємстві:
Поліграфічний центр «Квітка»
Наклад - 50 прим.

Всі опубліковані матеріали є власністю редакції. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори матеріалів. Погляд редакції не завжди може співпадати з поглядом авторів матеріалів.

Фото не завжди є прямими ілюстраціями до тексту. Рукописи не рецензуються та не повертаються!